

Nr 548

Av herr **Persson, Helmer**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 39, angående vissa frågor berörande domänverket.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 39 angående vissa frågor berörande domänverket behandlas bland annat verkets natur- och fritidsverksamhet. Denna går ut på att vidta åtgärder som ökar skogarnas värde som fritidsområden. Härvid nämnes ordnandet av camping-, parkerings- och rastplatser inom lämpliga områden, där möjlighet ges att idka friluftsliv.

En gren av verksamheten röner allt starkare uppskattning, nämligen *fritidsfisket*. Många fiskeentusiaster, såväl som personer vilka i fisket har en biinkomst, har under senare år nödgats konstatera hur kapitalstarka personer förvärvat fiskerätten och för egen del monopoliserat vidsträckta vatten, oftast de mest fiskrika. Kanske de per år endast någon enstaka gång utnyttjar sin fiskerätt. Men dessa vatten är avstängda för den bofasta befolkningen och för fiskeintresserade från angränsande tätorter. Någon egentlig fiskevård i dessa vatten är det som regel inte tal om.

Problemet förtjänar att uppmärksammas. Men mycket i positiv riktning skulle kunna uppnås om staten genom domänverkets styrelse i ökad utsträckning vidtog åtgärder för att öka möjligheterna för fritidsfiskets utveckling. I detta sammanhang är förutsättningen självklar: att någon utarrendering av fiskevatten till enskilda personer ej skall komma i fråga från domänverkets sida. I stället bör fiskekort med giltighet i viss omfattning och till rimliga kostnader erbjudas den fiskeintresserade allmänheten. Härigenom kunde medel erhållas till bidrag för fiskevårdande verksamhet. Ansvar och skyldigheten att utöva fiskevård skulle därmed för de olika fiskevårdsområdena falla på ansvariga personer och instanser till båtnad för fiskbeståndet.

Men utvidgade möjligheter för fritidsfisket kräver ytterligare fiskevatten. Det är i detta avseende som åtgärder bör vidtagas av domänverket på natur- och fritidsverksamhetens område. Enligt min mening bör den avdelning inom verket som har hand om denna verksamhet låta verkställa en inventering av i vilken utsträckning ytterligare vattendrag och sjöar — även i renbetesfjällen — på områden tillhörande verket, som skulle kunna upplåtas för fritidsfisket.

Samtidigt borde undersökas möjligheterna att ta i anspråk övergivna fäbodstugor och ödetorp, som utan alltför stora kostnader kunde rustas upp och utnyttjas som övernattningsställen.

Åtgärder i denna riktning bör vidtas i samarbete och kontakt med fiske-

vårdskonsulenterna inom respektive län. Härvid borde undersökas möjligheterna att rensa sjöar från rovfisk och i stället inplantera ädelfisk. Med hjälp av turist- och fritidsorganisationerna skulle upplysningar och reklam kunna lämnas om de ökade möjligheterna till fritidsfiske. Förutom att åtgärderna skulle vara till gagn och nöje för den fiskeintresserade ortsbefolkningen och stimulera till ett sunt och hälsosamt fritidsliv kommer de att främja turismens utveckling. Turism och fritidsfiske hör i hög grad ihop. En ökad turism kommer för befolkning, serviceutövare och berörda kommuner att vara av ekonomisk betydelse i särskilt de områden som har stark utflyttning. Initiativ i denna riktning från statens sida skulle både underlätta och stimulera kommunerna till kompletterande åtgärder och därmed än mer öka den gynnsamma ekonomiska effekten härav.

Det är emellertid uppenbart att för en utvidgad verksamhet av här förordad slag krävs erforderliga medel. För natur- och fritidsverksamheten anser sig domänstyrelsen behöva 500 000 kronor under vartdera av de tre närmaste åren och därefter omkring 200 000 kronor per år. Departementschefen bedömer emellertid behoven vara mindre. Det står dock klart att om i denna motion förordade åtgärder för en vidgad verksamhet på detta område skall kunna komma till stånd, bör de av domänstyrelsen beräknade beloppen icke bli föremål för någon prutning.

Med stöd av det som här anförts föreslås därför,

att riksdagen med bifall till vad som föreslås i punkt 1 i Kungl. Maj:ts proposition nr 39 samtidigt uttalar, att domänverkets styrelse i riktlinjerna för den nyinrättade natur- och fritidsavdelningen måtte beakta de önskemål som anförts i denna motion.

Stockholm den 21 februari 1962

Helmer Persson